

פנחס – בנות צלפחד

רש"י על במדבר פרק כז פסוק ג

(ג) והוא לא היה וגו' - (שם קיח ספרי) לפי שהיו באות לומר בחטאו מת נזקקו לומר לא בחטא מתלוננים ולא בעדת קרח שהצו על הקב"ה אלא בחטאו לבדו מת ולא החטיא את אחרים עמו (שבת צו) רע"א מקושש עצים היה ור"ש אומר מן המעפילים היה :

רמב"ן על במדבר פרק כז פסוק ג

ודעתי בדרך הפשט, שאמרו ככה בעבור שחשבו שמשה רבינו היה שונא עדת קרח יותר מכל החוטאים שמתו במדבר, שהם היו הקמים כנגדו והכופרים בכל מעשיו, וחשבו אולי בשנאתו אותם יאמר אל יהי לו מושך חסד ואל יהי חונן ליתומיו יזכר עון אבותם אל ה' (תהלים קט יב יד), על כן הודיעוהו כי לא היה מהם ורמזו עוד שאינו במתי המגפות אבל במדבר מת על מטתו, וטעם כי בחטאו מת, אמרו מת במדבר בעונו שלא זכה ליכנס בארץ, או כדברי רבי יהודה הלוי המשורר ז"ל שפירש שהוא דבק עם ובנים לא היו לו, כאשר יאמר היום בעונות אירע כך וכך :

איש כי ימות	אבינו מת במדבר
ובן אין לו	ובנים לא היו לו...
והעברתם את נחלתו	והעברת את נחלת אביהן
לבתו	להן

בנות צלפחד (במדבר כז')	פסח שני (במדבר ט')
<p>וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי מַחֲלֵה נֹעָה וְחִגְלָה וּמִלְכָּה וְתַרְצָה :</p>	<p>(ו) וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא</p>
<p>(א) וַתִּקְרַבְנָה בָּנוֹת צֶלְפַּחַד בֶּן חֲפֹר בֶּן גִּלְעָד בֶּן מְכִיר בֶּן מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף... (ב) וַתַּעֲמִדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אֱלֹעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנֵי הַנְּשִׂאִים וְכָל הָעֵדָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר :</p>	<p>וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אֶהֱרֹן בַּיּוֹם הַהוּא :</p>
<p>(ג) אָבִינוּ מֵת בַּמִּדְבָּר וְהוּא לֹא הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנוֹעָדִים עַל ד' בְּעֵדַת קָרַח כִּי בְחָטָאוּ מֵת וּבָנָיִם לֹא הָיוּ לוֹ : (ד) לָמָּה יִגְרַע שֵׁם אָבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֶּן וַתֵּנֶה לָנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ אַחֵי אָבִינוּ :</p>	<p>(ז) וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת קָרְבַּן ד' בְּמַעַדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :</p>
<p>(ה) וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת מִשְׁפָּטוֹן לִפְנֵי ד' :</p>	<p>(ח) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמִדוּ וְאַשְׁמְעֵה מֶה יֵצְוֶה ד' לָכֶם :</p>
<p>(ו) וַיֹּאמֶר ד' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :</p>	<p>(ט) וַיִּדְבֹר ד' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :</p>
<p>(ז) כֹּן בָּנוֹת צֶלְפַּחַד דִּבְרַת נָתַן וַתֵּתֵן לָהֶם אַחֲזָוֹת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אַחֵי אָבִיהֶם וְהַעֲבַרְתְּ אֶת נַחֲלַת אָבִיהֶן לָהֶן :</p>	
<p>(ח) וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹר לֵאמֹר אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֶן אֵין לוֹ וְהַעֲבַרְתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ לְבֵיתוֹ : (ט) וְאִם אֵין לוֹ בֵּית וַתֵּתֶם אֶת נַחֲלָתוֹ לְאָחִיו : (י) וְאִם אֵין לוֹ אַחִים וַתֵּתֶם אֶת נַחֲלָתוֹ לְאָחִי אָבִיו : (יא) וְאִם אֵין אַחִים לְאָבִיו וַתֵּתֶם אֶת נַחֲלָתוֹ לְשֹׂאֲרוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וְנִרְשׂ אִתָּהּ</p>	<p>(י) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טְמֵא לְנֶפֶשׁ אוֹ בְּדַרְךְ רָחֻקָה לָכֶם אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם וַעֲשֵׂה פֶסַח לְד' : (יא) בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעֲרֵבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל מִצּוֹת וּמִרְרִים יֹאכְלֵהוּ : (יב) לֹא יִשְׂאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר וַעֲצֹם לֹא יִשְׁבְּרוּ בוֹ כְּכֹל חֲקַת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ : (יג) וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טְהוֹר וּבְדַרְךְ לֹא הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּיָּה כִּי קָרַב ד' לֹא הַקָּרִיב בְּמַעַדוֹ חָטָאוּ יִשְׂאֵה הָאִישׁ הַהוּא : (יד) וְכִי יִגֹּר אֶתְכֶם גֵּר וַעֲשֵׂה פֶסַח לְד' כְּחֲקַת הַפֶּסַח וְכַמִּשְׁפָּטוֹ כֹּן יַעֲשֵׂה</p>
<p>וְהִיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת מִשְׁפָּט כַּאֲשֶׁר צִוָּה ד' אֶת מֹשֶׁה :</p>	<p>חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וְלַאֲזֵרַח הָאֶרֶץ :</p>

שפת אמת ליקוטים - פרשת פנחס

כן בנות צלפחד דוברות כו', וקשה דמיותר והי' לו לכתוב רק נתן נתן כו', ויתכן לומר שהעיד הכתוב עליהם שדיברו באמת לא לגרמייהו רק להקים הנחלה, ודוברות ב' במסורה דוברות בים, שנקראים העצים דוברות על שמתנהגין באחזה לרמוז שנהגו הבנות כבוד זה לזה באחדות ולכן פעם מקדים הכתוב זו ופעם זו ששקולין היו כלומר בעיני עצמם היו גם כן באחדות, גם יש לפרש המסורה כמו שאותן הדוברות היו לצורך בנין בית המקדש, כן כל רצון בנות צלפחד הי' לחיבת ארץ ישראל ובית המקדש:

